

Arrest

nr. 151 381 van 28 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. RODRIGUEZ, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Gambiaanse nationaliteit en bent u geboren op 25 januari 1976 te Sotokoi. U bent moslim en uw etnische origine is Mandingo.

U groeide op in Sotokoi en u ging in 2004 een relatie aan met (D.A.). Samen kregen jullie op 5 juni 2005 één zoon, (L.K.). U wilde met haar huwen, maar ze zei dat u arm was en ze begon een relatie met een blanke man en ging met hem naar Engeland. Op 25 december 2012 wandelde u aan het strand te Senegambia met als bedoeling een rijke blanke persoon te vinden. U zag een blanke man zitten, begroette hem en jullie gingen een gesprek aan met elkaar. De blanke man, (W.E.), declareerde zijn liefde voor u, zei dat hij homoseksueel was en wou seks met u. U gaf aan dat het gevaarlijk is, dat het verboden is in Gambia en je er de doodstraf of levenslange opsluiting voor krijgt. Omdat het verborgen zou gebeuren en hij u zou helpen met het opstarten van een eigen zaak, stemde u toe. Jullie vertrokken

naar de plaats Tanene, waar jullie in een 'lodge' verbleven. Nadien verliet (W.E.) opnieuw Gambia. Ook in december 2013 kwam (W.E.) één week naar Gambia en jullie gingen opnieuw voor een week naar de lodges in Tanene. In 2014 kwam (W.E.) opnieuw voor een week naar Gambia, ditmaal in juli. Opnieuw gingen jullie naar Tanene. Toen jullie seks hadden, opende de poetsvrouw de deur van jullie lodge met de sleutel. Ze zag jullie, sloot de deur opnieuw en riep iedereen in de buurt om te komen kijken. Mensen kwamen met stokken en u werd geslagen tot u bewusteloos was. (W.E.) kon vluchten. Toen u weer bij bewustzijn kwam, was iedereen weg en vluchtte u ook weg. (W.E.) belde u op en vroeg hoe het met u was en of u naar hotel Senegambia zou komen. U ging naar daar en omdat iedereen, ook de politie, u zocht, gingen jullie naar de stad Faraba. (W.E.) trof regelingen om samen met u Gambia te verlaten. Hij regelde een rood paspoort voor u en op 13 augustus 2014 vertrokken jullie per vliegtuig naar Frankrijk. Toen jullie in Frankrijk toekwamen, namen jullie een trein. (W.E.) gaf aan dat hij moest bellen en u op hem moest wachten in het station. (W.E.) keerde echter niet terug en u overnachtte in het station. Een Ghanees vrouw sprak u aan, zei dat ze in België woonde en vroeg of u geen zin had om met haar naar België te reizen. U ging in op haar aanbod en jullie namen de trein tot België. Toen u aankwam, voelde u zich zo ziek dat een ambulance u moest komen ophalen. In het Sint-Pietersziekenhuis werd vastgesteld dat u aan verschillende ziektes – waaronder aids – leed en u werd gedurende vijftientig dagen opgenomen. Nadien diende u op 10 september 2014 een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele betrekkingen met de toerist (W.E.), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet homoseksueel van aard bent en dat geen geloof gehecht kan worden aan uw homoseksuele activiteiten met de toerist (W.E.).

Uit uw relaas blijkt dat u **niet homoseksueel van aard** bent. Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat u een 'amoureuze relatie' had met (W.E.) en dit omdat u homoseksueel bent (gehoor CGVS, p.7 en p.10), gaf u even later – toen u expliciet gevraagd werd of u homoseksueel bent – aan **geen homoseksueel** te zijn en u het deed omdat u arm bent (gehoor CGVS, p.9). U gaf verder aan dat u trachtte een rijke blanke toerist te vinden, het niet uitmaakte of het een man of een vrouw was en u het voorstel van (W.E.) enkel aanvaardde omdat hij beloofde u te helpen met zaken (gehoor CGVS, p.15). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u het (homoseksuele betrekkingen met (W.E.)) dan deed omwille van het geld en zaken en niet omdat u gevoelens had voor (W.E.), herhaalde u dat u **geen homo** bent. Toen u daarop gevraagd werd of u ooit gevoelens van liefde had voor een man, riep u tweemaal **nooit!** en u herhaalde dat u het deed omdat hij een buitenlander was (gehoor CGVS, p.16). Het is ongeloofwaardig dat u tegen uw zin – en wetende dat het verboden is – zulke handelingen zou stellen, louter omwille van economische motieven. Er mag van u immers redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens een mogelijke perceptie van homoseksualiteit door uw leefomgeving en de overheid) mijdt door een andere, wettelijk toegestane economische activiteit te zoeken of door desnoods een relatie aan te gaan met een rijke vrouw. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een rijke persoon wilde vinden en dat het u niet uitmaakte of het een vrouw of een man was (gehoor CGVS, p. 15). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u voor 2008 geen werk had maar u van 2008 tot 13 augustus 2014 (het moment dat uw beweerde problemen begonnen) werkte als boswachter (gehoor CGVS, p.13), wat het des te onwaarschijnlijker maakt dat u zulke verboden handelingen tegen uw zin zou stellen.

Verder verklaarde u terecht dat homoseksualiteit in Gambia niet getolereerd wordt en dat het zwaar bestraft wordt en u vertelde dit zelfs aan (W.E.) voor jullie beweerde homoseksuele betrekkingen (gehoor CGVS, p.7 en p.19-21). Ook uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat homoseksueel gedrag wettelijk strafbaar is. In het licht van het feit dat u reeds voor uw beweerde homoseksuele betrekkingen met (W.E.) wist dat homoseksualiteit in Gambia niet getolereerd wordt en dat het zwaar bestraft wordt, wekt het verbazing dat u het risico nam om seks te hebben met de mannelijke toerist (W.E.) (gehoor CGVS, p.7).

Gelet op uw verklaring dat u niet homoseksueel geaard bent is het **ongeloofwaardig** dat u risicovolle en strafbare seks met een man zou hebben in een homofob land, laat staan dat u gedurende drie jaar telkens een week seksuele betrekkingen met een man zou hebben. Dit gedrag is des te onwaarschijnlijker daar u ook aangaf dat u geen gevoelens had voor (W.E.) (gehoor CGVS, p.16).

Bovendien verklaarde u zelf 'helemaal niets' te weten betreffende (W.E.), de man met wie u naar eigen zeggen gedurende drie jaar telkens een week logeerde in een lodge te Tanene en met wie u seksuele betrekkingen had (gehoor CGVS, p.8). Nochtans verklaarde u dat jullie plannen hadden om 'dit jaar' (in 2015, dus) samen zaken te doen (p. 7-8, 17), zodat men toch zou verwachten dat u minstens iets over hem zou weten en niet met een volslagen onbekende man een zaak zou opzetten. In het licht van uw bewering dat u met hem een zaak wilde opstarten is het ook merkwaardig dat u enkel kon zeggen dat hij nu 'zaken' deed in Zweden, maar daar geen enkele toelichting bij kon geven (gehoor CGVS, p. 9). Ook opmerkelijk is dat toen u gevraagd werd waar (W.E.) normaal woont, u aangaf het niet te weten. U had er zelfs geen idee van of hij in Zweden of Engeland woonde (gehoor CGVS, p.10). Nochtans verklaarde u dat hij u verschillende keren opbelde toen hij niet meer in Gambia was (gehoor CGVS, p. 15), zodat het binnen de verwachtingen zou liggen dat u zou weten vanuit welk land hij u opbelde. Verder had u er geen idee van of (W.E.) gehuwd is, wist u niet of hij een partner had in Engeland of Zweden en had u er geen idee van of hij kinderen had (gehoor CGVS, p.10-11), terwijl dit onderwerpen zijn waarvan men toch zou kunnen verwachten dat deze aan bod zouden zijn gekomen in de conversaties die u met hem had, ook al zag u hem slechts drie maal gedurende telkens een week. Gelet op bovenstaande onwetendheden kan uw in bijkomende mate betwist worden dat u een seksuele relatie met (W.E.) zou hebben gehad en in dat verband zou zijn vervolgd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde seksuele relatie die u zou hebben gehad met de toerist (W.E.), laat staan dat men u zou hebben betrappt toen u seks met hem had en daarom vervolgd zou zijn geworden.

Met betrekking tot het tweede motief kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. U stelde dat u in België vernam dat u aan de ziekte aids lijdt en u levenslang medicatie moet nemen en u vreest dat er een gebrek aan medische verzorging in Gambia is (gehoor CGVS, p.8-9 en p.23). Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Verder legde u een bundel medische documenten neer (medische verslag van het Sint-Pietersziekenhuis (dd.19/8/2014 en 25/9/2014), een attest van de sociale dienst van het Sint-Pietersziekenhuis (dd.9/9/2014), een lijst van medicatie die u moet nemen (dd.9/9/2014), een attest van Dr. (M.) (dd.4/11/2014) en een attest van Dr. (S.G.) (dd.2/12/2014). Uit de verschillende documenten blijkt dat u lijdt aan verschillende aandoeningen, waaronder aids en hepatitis B. Er wordt in deze documenten geen verband gelegd met de door u aangehaalde problemen in het kader van uw asielrelaas.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de neergelegde foto's waarop u staat in vrouwenkleding en een pruik draagt, dient te worden opgemerkt dat hieruit hoe dan ook geenszins kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk homoseksuele betrekkingen had, laat staan dat u ingevolge deze beweerde homoseksuele activiteiten in uw land van herkomst problemen zou hebben ondervonden. Wat betreft de neergelegde foto waarop u staat in uniform en het door u neergelegde certificaat van 'gardener', dient te worden opgemerkt dat deze hoogstens aantonen dat u als boswachter werkte, wat niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt. Wat betreft de door u neergelegde bundel internetartikelen, dient te worden opgemerkt dat deze enkel de algemene situatie betreffende homoseksuelen in Gambia betreft en uw persoonlijke problemen niet aantoon, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.19). Zoals eerder aangehaald staven de medische documenten uw medische toestand, waaraan niet wordt getwijfeld, maar wijzigen ze niets aan de bevinding dat uw gezondheidsproblemen geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u lijdt aan een chronische ziekte die een continue behandeling vergt"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *"het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen"* en van *"het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen"*, alsook op de *"kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie"*.

Verzoeker stelt duidelijk te hebben aangegeven dat hij op zoek was naar een rijke, blanke toerist, dat hij (W.E.) ontmoette en met hem naar bed ging. Hij heeft zijn lichaam verkocht aan (W.E.). Verzoeker verwijst naar verschillende publicaties en leidt hieruit af dat het gebruikelijk is dat jonge mensen in Gambia rijke blanke toeristen aan de haak proberen te slaan en dat het duidelijk is dat er een ware seksindustrie bestaat in Gambia waarbij jonge, arme Gambianen zich prostitueren.

Verder wijst verzoeker erop dat hij aids heeft en dat artikel 144A van het Gambiaanse strafwetboek aangeeft dat wanneer men aids heeft, er sprake kan zijn van "Aggravated Homosexuality". Vervolgens verwijst verzoeker naar een artikel van Human Rights Watch en stelt dat er een reële kans bestaat dat hij levenslang achter de tralies belandt nu hij aids heeft en het begrip homoseksualiteit niet gedefinieerd wordt in het Gambiaanse strafrecht. Verzoeker verwijst vervolgens nog naar een artikel in *Daily News*.

Verder voert verzoeker aan dat hij, gezien de situatie in Gambia met betrekking tot mensen die aids hebben, een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij meent dat ook rekening moet worden gehouden met de algemene situatie van homoseksuelen in Gambia. Dienaangaande verwijst hij naar een rapport van Amnesty International. Hij meent dat de criteria ontwikkeld door het Europees Hof voor de rechten van de mens vervuld zijn en dat men hem de subsidiaire bescherming dient toe te kennen.

2.1.2. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus "GHANA. Mannelijke sekswerkers" van 28 november 2014 (bijlage 1).

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden"*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, op algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient erop gewezen dat de COI Focus die verweerder bij zijn nota met opmerkingen voegt (bijlage 1) geen betrekking heeft op de situatie in Gambia, maar op deze in Ghana en als dusdanig niet dienstig is in het kader van onderhavige asielaanvraag.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij stelt niet homoseksueel te zijn en dat homoseksualiteit in Gambia strafbaar is zodat het niet aannemelijk is dat hij tegen zijn zin het risico zou nemen om tot drie maal toe homoseksuele betrekkingen te hebben met een blanke toerist, (ii) zijn kennis over (W.E.) zeer beperkt is, terwijl hij wel verklaart dat zij plannen hadden om in 2015 “zaken” te doen, (iii) hij zich aangaande zijn medische problemen dient te wenden tot de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en (iv) de neergelegde documenten niet van aard zijn afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen.

Waar verzoeker erop wijst dat het in Gambia gebruikelijk is dat jonge, arme Gambianen zich prostitueren en dat er een heuse seksindustrie bestaat, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing niet ontkend wordt dat er in Gambia dergelijke praktijken plaatsvinden, doch verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij seksuele contacten had met een blanke man en dit omwille van de terechte redengeving in de bestreden beslissing, die door de Raad wordt overgenomen. Verzoekers kennis over de persoon W.E. is ondermaats en ondergraaft het voorgehouden relaas.

De artikelen waarnaar verzoeker verwijst, handelen overigens over blanke vrouwen die in Gambia seksuele contacten hebben met Gambiaanse jonge mannen. Ook het feit dat het Gambiaanse strafwetboek stelt dat het hebben van aids een verzwarende omstandigheid kan zijn in het kader van de strafbaarheid van homoseksualiteit in Gambia, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker er niet in slaagt *in concreto* aan te tonen dat hij in Gambia vervolging vreest omwille van homoseksuele handelingen met een blanke man. Het rapport van Human Rights Watch en Amnesty International en het artikel in *Daily News* bevatten louter algemene informatie aangaande de situatie van homoseksuelen in Gambia en hebben geen betrekking op verzoekers persoon. Op zich zijn ze dan ook niet van aard om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS